ACTION IN CRIMINAL CASE.

Sl.No	Date	Type	File No	Subject
1.		ADDENDUM		Criminal misconduct-Government Servants- Procedure to be followed
2.	30.9.1961	Circular	GAD 59 OAC 61	Criminal misconduct-Government servants-procedure to be followed.
3.				Extract of Sub-section (1) of section 5 of the prevention of corruption Act (Act No.II of 1947) Criminal Misconduct in discharge of official duty.
4.	26.06.1996	Circular	ಸಿಆಸುಇ 09 ಸೇಇವಿ 95,	ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಿರುದ್ಧ ಶಿಸ್ತುಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ
5.	02.12.1997	Circular	ಡಿಪಿಎಆರ್ 05 ಸೇಇವಿ 96	ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದೇ ಆರೋಪಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ.
6.	9.12.1997	Circular	DPAR 17 SDE 97	Arrest of Civil Servants - regarding
7.	06.04.1998	Circular	ಡಿಪಿಎಆರ್ 06 ಸೇಇವಿ 96,	ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದೇ ಆರೋಪಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮರು ಸೂಚನೆಗಳು
8.	29.08.2000	Circular	ಡಿಪಿಎಆರ್ 08 ಸೇಇವಿ 2001-I,	ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಿರುದ್ಧ ಶಿಸ್ತು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ
9.	15.01.2001	Circular	ಡಿಪಿಎಆರ್ 14 ಸೇಇವಿ 1999	ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಖುಲಾಸೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ
10.	05.07.2002	Circular	ಡಿಪಿಎಆರ್ 22 ಸೇಇವಿ 2001	ಸಕ್ರಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಆರೋಪದಿಂದ ಖುಲಾಸೆಗೊಂಡ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಪುನಃ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕುರಿತು

ADDENDUM

Sub:- Criminal misconduct - Government Servants - Procedure to be followed.

****

Several doubts have been expressed regarding the exact procedure to be followed in cases of criminal misconduct committed by Government Servants. The following clarifications are issued in partial modification of Instruction 20 of Procedural Instructions issued in O.M.No.GAD (OM) 3 CAR 57, dated 14-12-57 and Circular No.GAD (S.1) 38 SSR 58, dated 30th October 1958, namely:-

1. Where officers are trapped or caught red handed while accepting illegal gratification, the investigation should be continued and completed and regular charge-sheet in the Court of the concerned Special Judge should be filed.

2. Where cases are initiated by the police either SUO MOTU or at the instance of the Head of a Department, if on completion of the investigation, it is found that the evidence collected is not sufficient so as to warrant a conviction in a Court of Law, the Anti- Corruption Department or the Police Department, as the case may be, should consider and move the concerned Court for obtaining the relevant summary for dropping the proceedings. After obtaining such a summary, the records of investigation should be forwarded to the Head of the Department who should decide about the sufficiency of the material for initiating a departmental enquiry under the M.C.S.(CCA) Rules, 1957 and take action accordingly.

3. Where departmental enquiries have been started without reference to the police, such enquiries should be continued and completed according to the rules. If at any stage of the enquiry, the Disciplinary Authority considers that the Offences disclosed are so grave that a prosecution in a Court of Law is essential in the interest of administration, then steps should be taken to launch regular prosecution and the Departmental enquiry should be kept in abeyance.

4. It is impressed on all concerned that delay in the institution of criminal prosecution not only frustrates the object of the prosecution but may possibly affect the credit to be attached to the evidence that will be adduced in support of the prosecution. Delayed prosecutions are looked upon with suspicion by Courts. It is essential therefore that prosecution should normally be conceived at the earliest stage as soon as the offence is committed and detected. If in any case there is delay in launching a prosecution, then such cases should be continued only departmentally.

5. Where a prosecution ends in an order of acquittal, then the question of Departmental enquiry does not arise if the accused has been acquitted on merits. If the order of acquittal is on some technical ground, then the propriety of starting a Departmental enquiry should be considered on the merits of each case after a careful scrutiny of the judgment.

CIRCULAR NO: GAD 59 OAC 61, dated 30th September 1961.

Sub:- Criminal misconduct-Government Servants- Procedure to be followed.

******

Several doubts have been expressed regarding the exact procedure to be followed in cases of criminal misconduct, committed by Government Servants. The following clarifications are issued in partial modification of instruction 20 of Procedural Instructions issued in Official Memorandum No.GAD (OM) 3 CAR 57, dated 14th December 1957 and Circular No.GAD (S-1) 38 SSR 58, dated 30th October 1958, namely:-

1. Where officers are trapped or caught red-handed while accepting illegal gratification, the investigation should be continued and completed and regular charge-sheet in the Court of the concerned Special Judge should be filed.

2. Where cases are initiated by the police either suo motu or at the instance of the Head of a Department, If on completion of the investigation it is found that the evidence collected is not sufficient so as to warrant a conviction in a Court of law, the Anti-Corruption Department or the Police Department, as the case may be, should consider and move the concerned Court for obtaining the relevant summary for dropping the proceedings. After obtaining such a summary the records of investigation should be forwarded to the Head of the Department who should decide about the sufficiency of the material for initiating a departmental enquiry under the M.C.S. (CCA) Rules, 1957 and take action accordingly.

3. Where departmental enquiries have been started without reference to the Police, such enquiries should be continued and completed according to the rules. If at any stage of the enquiry the Disciplinary Authority considers that the offences disclosed are so grave that a prosecution in a Court of law is essential in the interest of administration, then steps should be taken to lunch regular prosecution and the Departmental enquiry should be kept in abeyance.

4. It is impressed on all concerned that delay in the institution of criminal prosecution not only frustrates the object of the prosecution but may possibly affect the credit to be attached to the evidence that will be adduced in support of the prosecution. Delayed prosecutions are looked upon with suspicion by Courts. It is essential therefore that prosecution should normally be conceived at the earliest stage as soon as the offence is committed and detected. If in any case there is delay in launching a prosecution, then such cases should be continued only departmentally.

5. Where a prosecution ends in an order of acquittal, then the question of Departmental enquiry does not arise if the accused has been acquitted on merits. If the order of acquittal is on some technical ground, then the propriety of starting a Departmental enquiry should be considered on the merits of each case after a careful scrutiny of the judgment.

Extract of sub-section (1) of Section 5 of the Prevention of Corruption Act (Act No. II of 1947).

2. Criminal Misconduct in discharge of official duty:-

1. A public servant is said to commit the offence or criminal misconduct in the discharge of his duty.

(a) if he habitually accepts or obtains or agrees to accept or attempts to obtain from any person for himself or for any other person, any gratification (other than legal remuneration) as a motive or reward such as is mentioned in section 161 of the Indian Penal Code; or

(b) if he habitually accepts or obtains or agrees to accept or attempts to obtain for himself or any other person, any valuable thing without consideration or for a consideration which he knows to be inadequate, from any person whom he knows to have been, or to be, or to be likely to be concerned in any proceeding or business transacted or about to be transacted by him, or having any connection with the official functions of himself or of any public servant to whom he is subordinate, or from any person whom he knows to be interested in or related to the person so concerned; or

(c) if he dishonestly or fraudulently misappropriate or otherwise converts for his own use any property entrusted to him or under his control as a public servant or allows any other person so to do; or

(d) if he, by corrupt or illegal means or by otherwise abusing his position as public servant, obtains for himself or for any other person any valuable thing or pecuniary advantage,

(e) if he or any person on his behalf is in possession or has, at any time during the period of his office, been in possession, for which the public servant cannot satisfactorily account, of pecuniary resources or property disproportionate to his known sources of income.

(3) Vigilance Commission - Reference of - Complaints, Allegations against the Gazetted Officer to the by Heads of Departments - Clarification regarding.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಸಂಖ್ಯೆ:ಸಿಆಸುಇ 09 ಸೇಇವಿ 95

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವಾಲಯ
ವಿಧಾನಸೌಧ
ಬೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ: 26.06.96

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಿರುದ್ಧ ಶಿಸ್ತು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ.

*****

ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಗರೀಕ ಸೇವಾ (ವರ್ಗೀಕರಣ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿ) ನಿಯಮಗಳು 1957ರ ನಿಯಮ 14(1)ರನುಸಾರ, ಸದರಿ ನಿಯಮಗಳ ನಿಯಮಗಳು 11, 12 ಮತ್ತು 13ರಲ್ಲಿ ಏನೇ ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೂ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಆರೋಪಕ್ಕಾಗಿ ದೋಷಸಿದ್ದಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಪುನಃ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸದೆಯೇ ಸೇವೆಯಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ಅಥವಾ ಕೆಳದರ್ಜೆಗೆ ಇಳಿಸುವ ದಂಡನೆಯನನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಯಮದ ಅವಕಾಶವು, ಸಂವಿಧಾನದ ಅನುಚ್ಛೇದ 311(2)ರ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದಿದೆ.

2. ಒಂದು ವೇಳೆ, ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಗೊಳಗಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ದಂಡನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಮರ್ಥ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದಂಡನಾ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದೇಶ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗಲಾಗಲೀ, ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಗರೀಕ ಸೇವಾ (ವರ್ಗೀಕರಣ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿ) ನಿಯಮಗಳು 1957ರ ನಿಯಮ 14 (1) ರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರು (ಆಡಳಿತ) ಮದ್ರಾಸ್ ವಿರುದ್ಧ ಎಸ್.ನಗೂರ ಮೀರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ (ಎಐಆರ್ 1995 ಎಸ್‌ಸಿ 1364) ನೀಡಿರುವ ತೀರ್ಪಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

3. ಸಂವಿಧಾನದ ಅನುಚ್ಛೇದ 311(2)ರಡಿಯಲ್ಲಿನ ಎರಡನೇ ಪರಂತುಕದ ಖಂಡ (clause) (ಎ)ಯು "ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಆರೋಪದ ಮೇಲೆ ದೋಷಸಿದ್ದಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ದೋಷಸಿದ್ದಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಿಲಂಬನದಲ್ಲಿಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆಪಾದಿತ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶ ವಿರುದ್ಧ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅಥವಾ ಇತರ ವಿವರಣೆ ಹೂಡಿದ್ದಾನೆ; ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದಂಡನೆ ಆದೇಶವನ್ನು ನಿಲಂಬನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ, ಅಥವಾ ಆತನ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಇತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜಾಮೀನನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ" ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಗರೀಕ ಸೇವಾ (ವರ್ಗೀಕರಣ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿ) ನಿಯಮಗಳು 1957ರ ನಿಯಮ 14(1) ರನುಸಾರ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮವೆಂದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೆ, ಆತನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಬಹುದಾದ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೂ ಕಾಯದೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಅನುಚ್ಛೇದ 311(2)ರಡಿಯಲ್ಲಿರುವ 2ನೇ ಪರಂತುಕದ ಸಮರ್ಥನೆ ಪಡೆದಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಗರೀಕ ಸೇವಾ (ವರ್ಗೀಕರಣ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿ) ನಿಯಮಗಳು 1957ರ ನಿಯಮ 14(1)ರನುಸಾರ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಆರೋಪಕ್ಕಾಗಿ ದೋಷಿಸಿದ್ದಿಯಾಗಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಅವಕಾಶ

ಕಲ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೇಲ್ಕಾನವಿ ಆದೇಶವು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಯುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಪಾದಿತ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು ಮೇಲಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಖುಲಾಸೆ(acquit)ಯಾದರೆ ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಯು ಆದೇಶವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಪುನಃ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಆತನು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಂತ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೂ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

4. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ನೇಮಕಾತಿ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಕೋರಿದೆ.

ಸಹಿ/-
ಕೆ.ಎಲ್.ಜಯರಾಮ್,
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-2,
ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಇಲಾಖೆ,
(ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳು)

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 05 ಸೇಇವಿ 96

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವಾಲಯ
ವಿಧಾನಸೌಧ
ಬೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ: 02.12.1997

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದೇ ಆರೋಪಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ: ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ.

*****

ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೂಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದೇ ಆರೋಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 27.09.1996 ರಂದು ಸರ್ವೋನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ರಾಜಸ್ಥಾನ್ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಬಿ.ಕೆ.ಮೀನಾ ಮತ್ತು ಇತರರು (1996)6 ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸಸ್ 417, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದೆ :-

" 15. We are quite aware of the fact that not all the disciplinary proceedings are based upon true charges; some of them may be unfounded. It may also be that in some cases, charges are levelled with oblique motives. But these possibilities do not detract from the desirability of early conclusion of these proceedings. Indeed, in such cases, it is all the more in the interest of the charged officer that the proceedings are expeditiously concluded. Delay in such cases really works against him.

16. Now, let us examine the facts of the present case. The memo of charges against the respondent was served on him, along with the articles of charges, on 13.10.1992 On 09.02.1993 he submitted a detailed reply/defence statement, running into 90 pages, controverting the allegations levelled against him. The challan against him was filed on 15.05.1993 in the criminal court. The respondent promptly apply to the tribunal and got the disciplinary proceeding stayed. They remain stayed till today. The irregularities alleged against the respondent are of the year 1989. The conclusion of the criminal proceedings is nowhere in sight. (Each party blames the other for the said delay and we can't pronounce upon it in the absence of proper material before us). More than six years have passed by. The charges were served upon the respondent about 4 years back. The respondent has already disclosed his defence in his elaborate and detailed statement filed on 09.02.1993. there is no question of his being compelled to disclose his defence in the disciplinary proceedings which would prejudice him in a criminal case. The charges against the respondent are very serious. They pertain to misappropriation of public funds to the tune of more than rupees one crore. The observation of the Tribunal that in the course of examination of evidence, new material may emerge against the respondent and he may be compelled to disclose his defence is, at best, a surmise-a speculator reason. We cannot accept it as valid. Though the respondent was suspended pending enquiry in May 1990, the order has been revoked in October 1993. The respondent is continuing in office. It is in his interest and in the interest of good administration that the truth

or falsity of the charges against him is determined promptly. To wit, if he is not guilty of the charges, his honour should be vindicated early and if he is guilty, he should be dealt with appropriately without any avoidable delay. The criminal court may decide whenever it does – whether the respondent is guilty of the offences charges and if so, what sentencce should be imposed upon him. The interest of administration, however, cannot brook any delay in disciplinary proceedings for the reasons indicated hereinabove.

17. There is yet another reason. The approach and the objective in the criminal proceedings and the disciplinary proceedings is altogether distinct and different. In the disciplinary proceedings, the question is whether the respondent is guilty of such conduct as would merit his removal from service or a lesser punishment, as the case may be, whereas in the criminal proceedings the question is whether the offences registered against him under the Prevention of Corruption Act (and the Indian Penal Code, if any) are established and, if established what sentence should be imposed upon him. The standard of proof, the mode of enquiry and the rules governing the enquiry and trial in both the cases are entirely distinct and different. Staying of disciplinary proceedings pending criminal proceedings, to repeat, should not be a matter of course but a considered decision. Even if stayed at one stage, the decision may require reconsideration if the criminal case gets unduly delayed."

2. ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು: ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು: ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಸರ್ವೋನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ, ಮೇಲೆ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ತೀರ್ಪನ್ನು, ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಕೋರಿದೆ.

ಸಹಿ/-
ಕೆ.ಎಲ್.ಜಯರಾಮ್,
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-2,
ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಇಲಾಖೆ,
(ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳು)

GOVERNMENT OF KARNATAKA

No. DPAR 17 SDE 97

Karnataka Government Secretariat,
Vidhana Soudha,
Bangalore, dated: 9-12-97.

CIRCULAR

Sub : Arrest of Civil Servants - regarding.

****

Section 41 of the Criminal Procedure Code provides that a Police Officer can arrest, without an order from a Magistrate and without warrant, any person in any of the specified circumstances mentioned therein. It has been held by the Court that the words 'may arrest' in this Section shows that the power of arrest is discretionary and that a Police Officer is not always bound to arrest for cognizable offence. It would, therefore, be desirable that in cases involving civil servants accused of any offence alleged to have been committed while acting in the discharge of official duties, the Police Officer may arrest the civil servant concerned in effective consultation with the Appointing Authority. Such effective consultations will enable him to get a better insight into the facts and circumstances of the case and to properly exercise the discretion, to arrest or otherwise, vested in him. However, where the offence is of a very heinous nature warranting immediate arrest and consolation with Appointing Authority is not feasible, he may arrest the civil servant and keep the Appointing Authority informed immediately. All this will ensure that there is due application of mind before exercise of the discretion to arrest and the Appointing Authority also enable to take further action to suspend the Government servant and make necessary alternate arrangements for discharge of work and functions of the office he holds.

2. In Joginder Kumar Vs. State of Uttara Pradesh and others, the Supreme Court has observed as follows :

"Whenever a public servant is arrested, that matter should be intimated to the superior officers, if possible, before the arrest and in any case, immediately after the arrest "

" In India, Third Report of the National Police Commission at page 32 also suggested :

" ..... An arrest during the investigation of a cognizable case may be considered justified into one or other of the following circumstances :-

(i) The case involves a grave offence like murder, dacoity, robbery, rape etc., and it is necessary to arrest the accused and bring his movements under restraint to infuse confidence among the terror stricken victims.

(ii) The accused is likely to abscond and evade the processes of law.

(iii) The accused is given to violent behavior and is likely to commit further offences unless his movements are brought under restraint.

(iv) The Accused is a habitual offender and unless kept in custody he is likely to

commit similar offences again. It would be desirable to insist through departmental instructions that a police officer making an arrest should also record in the case diary the reasons for making the arrest, thereby clarifying his conformity to the specified guidelines. "

“The above guidelines are merely the incidents of personal liberty guaranteed under the Constitution of India. No arrest can be made because it is lawful for the Police Officer to do so. The existence of the power to arrest is one thing. The justification for the exercise of it is quite another. The Police Officer must be able to justify the arrest apart from his power to do so. Arrest and detention in police lock-up of a person can cause incalculable harm to the reputation and self-esteem of a person. No arrest can be made in a routine manner on a mere allegation of commission of an offence made against a person. It would be prudent for a Police Officer in the interest of protection of the Constitutional rights of a citizen and perhaps in his own interest that no arrest should be made without a reasonable satisfaction reached after some investigation as to the genuineness and bona fides of a complaint and a reasonable belief both as to the person's complicity and even so as to the need to effect arrest. Denying a person of his liberty is a serious matter. The recommendations of the Police Commission merely reflect the constitutional concomitants of the fundamental right to personal liberty and freedom. A person is not liable to arrest merely on the suspicion of complicity in an offence. There must be some reasonable justification in the opinion of the officer effecting the arrest that such arrest is necessary and justified. Except in heinous offences, an arrest must be avoided if a police officer issues notice to person to attend the Station House and not to leave Station without permission would do."

“ These rights are inherent in Articles 21 and 22(1) of the Constitution and require to be recognized and scrupulously protected. For effective enforcement of these fundamental rights, we issue the following requirements :

1. An arrested person being held in custody is entitled, if he so requests to have one friend relative or other person who is knows to him or likely to take an interest in his welfare told as far as is practicable that he has been arrested and where is being detained.

2. The Police Officer shall inform the arrested person when he is brought to the police station of this right.

3. An entry shall be required to be made in the Diary as to who was informed of the arrest. These protections from power must be held to flow from Articles 21 and 22(1) and enforced strictly."

"The above requirements shall be followed in all cases of arrest till legal provisions are made in this behalf. These requirements shall be in addition to the rights of the arrested persons found in the various Police Manuals."

"These requirements are not exhaustive. The Directors General of Police of all the States in India shall issue necessary instructions requiring due observance of these requirements. In addition, departmental instruction shall also be issued that a police officer making an arrest should also record in the cse diary, the reasons for making arrest."

3. Home and Transport Department and the Director General of Police may issue suitable instructions and bring the contents of this Circular to the notice of all the concerned Police Officers.

Sd/-
B.K. BHATTACHARYA
Chief Secretary to Government.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಸರ್ಕಾರಿ ಆದೇಶ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 06 ಸೇಇವಿ 96, ಬೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ: 06ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 1998

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದೇ ಆರೋಪಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮರು ಸೂಚನೆಗಳು.

ಉಲ್ಲೇಖ 1. ದಿನಾಂಕ 2ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 1997ರ ಸುತ್ತೋಲೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಡಿಪಿಎಆರ್ 05 ಸೇಇವಿ 96.

*****

1. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದೇ ಆರೋಪಗಳ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸುತ್ತೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

2. ಸದರಿ ಸುತ್ತೋಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸೂಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸಕ್ಷಮ ಅದಿಕಾರಿಗಳು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸದೇ ಇರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸದರಿ ಸೂಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಪುನಃ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂದಪಟ್ಟ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸಹಿ/-
ಕೆ.ಎಲ್.ಜಯರಾಮ್,
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-2,
ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಇಲಾಖೆ,
(ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳು)

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 8 ಸೇಇವಿ 2000-I

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವಾಲಯ
ವಿಧಾನಸೌಧ,
ಬೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ: 29.8.2000

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಿರುದ್ಧ ಶಿಸ್ತುಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ.

ಉಲ್ಲೇಖ: ದಿನಾಂಕ: 26.6.1996ರ ಸುತ್ತೋಲೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 9 ಸೇಇವಿ 95.

****

ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಗೊಳಗಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು, ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ದಂಡನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಕ್ಷಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ದಂಡನಾದೇಶಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗಲಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದೇಶ ಪಡೆದು ಕೊಂಡಾಗಲಾಗಲೀ,

ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಗರೀಕ ಸೇವಾ (ವರ್ಗೀಕರಣ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿ) ನಿಯಮಗಳು, 1957ರ ನಿಯಮ 14(i) ರನ್ವಯ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ: 26.6.96ರ ಸುತ್ತೋಲೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 9 ಸೇಇವಿ 95 ರಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ದಂಡನೆ ವಿರುದ್ಧ ಸಕ್ಷಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದಂಡನೆ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ತೆಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಇತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಜಾಮೀನು ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದಾಗಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧ ನಿರ್ಣಯ ತಡೆ ಹಿಡಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ (In the case of suspension of conviction) ಸದರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ವಿರುದ್ಧ ದೋಷ, ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಿಲಂಬನೆಯಲ್ಲಿಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಅಂತಹ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ಅಮಾನತ್ತು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 26.6.1996ರ ಸುತ್ತೋಲೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 9 ಸೇಇವಿ 95 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಸೂಚನೆಗಳಂತೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಕೆ. ಎಲ್. ಜಯರಾಮ್
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-2
ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಇಲಾಖೆ.
(ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳು)

ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಸಚಿವಾಲಯ

ಸುತ್ತೋಲೆ

ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 14 ಸೇಇವಿ 99, ಬೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ: 15 ನೇ ಜನವರಿ 2001.

ವಿಷಯ: ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಖುಲಾಸೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಇಲಾಖಾ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ.

ಉಲ್ಲೇಖ: ಸುತ್ತೋಲೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 9 ಸೇಇವಿ 95, ದಿನಾಂಕ: 26.6.96

*****

1) ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಿರುದ್ಧ ಶಿಸ್ತು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ದಿನಾಂಕ: 26.6.1996 ರ ಸುತ್ತೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

2) ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದೋಷಿಯೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಸಜೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ, ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನನ್ನು ಸೇವೆಯಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅವನನ್ನು ದೋಷ ಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಅವನನ್ನು ಸೇವೆಯಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿದ ಆಧಾರ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಸೇವೆಗೆ ಪುನಃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

3) ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡುವ ತೀರ್ಪನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಯದೆ, ಎಫ್.ಐ.ಆರ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಶಿಸ್ತಿನ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶಿಸ್ತಿನ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ಹೂಡಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ದೂರು, ಪ್ರಥಮ ಮಾಹಿತಿ ವರದಿ, ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಾವುದೇ ದಾಖಲೆಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೊಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪಡೆದು ಶಿಸ್ತಿನ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ,

4) ಮೇಲಿನಂತೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೊಲೀಸು ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಇಲ್ಲವೇ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ದೂರನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ದೂರಿನ ಪ್ರತಿ, ಎಫ್.ಐ.ಆರ್, ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆ, ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ, ಚಾರ್ಜ್‌ಶೀಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ದೃಢೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಕ್ಷಮ ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಗೃಹ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆರವರು, ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಹಾಗೂ ಇನ್ಸ್ ಪೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಆಫ್ ಪೊಲೀಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ರವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು ನೀಡಲು ಕೋರಿದೆ.

ಪಿ.ಆರ್.138

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ
ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ,

ಕೆ. ಎಲ್ ಜಯರಾಮ್
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-2
ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಇಲಾಖೆ.
(ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳು)

ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಸಚಿವಾಲಯ
ಸುತ್ತೋಲೆ
ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 22 ಸೇಇವಿ 2001, ಬೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ: 5ನೇ ಜುಲೈ 2002

ವಿಷಯ: ಸಕ್ಷಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಆರೋಪದಿಂದ ಖುಲಾಸೆಗೊಂಡ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಪುನಃ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕುರಿತು.

ಉಲ್ಲೇಖ: ದಿನಾಂಕ: 26.6.1996ರ ಸುತ್ತೋಲೆ ಸಂಖ್ಯೆ: ಸಿಆಸುಇ 9 ಸೇಇವಿ 95.

****

ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೆ, ಆತನು ಸಲ್ಲಿಸಿರಬಹುದಾದ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೂ ಕಾಯದೆ ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಿವಿಲ್ ಸೇವಾ (ವರ್ಗೀಕರಣ, ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿ) ನಿಯಮಗಳು, 1957ರ ನಿಯಮ 14(ಸಿ) ರನುಸಾರ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸುತ್ತೋಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಮುಂದುವರಿದು, ಇದೇ ಸುತ್ತೋಲೆಯ ಕಂಡಿಕೆ 3ರಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಪಾದಿತ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನು ಮೇಲಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಖುಲಾಸೆಯಾದರೆ ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಯು ತನ್ನ ಆದೇಶವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಪುನಃ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಆತನು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೂ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

3. ಸರ್ವೋನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಆರ್ 1997(1) (ಸ್ಪೆಷಲ್ ಲೀವ್ ಪಿಟಿಷನ್ (ಸಿ)ಸಂಖ್ಯೆ: 22538:1996(Ranchodji Chaturji Thakore Vs The Superintendent Engineer, Gujarat Electricity Board, Himmatnagar (Gujarat) and Anr.) 1997(1) SLR14) ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 28.10.1996ರಂದು ನೀಡಿರುವ ತೀರ್ಪಿನ ಸುಸಂಬದ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಉದ್ಧರಿಸಿದೆ:-

> "3. The reinstatement of the petitioner into the service has already been ordered by the High Court. The only question is whether he is entitled to back wages? lt was his conduct of involving himself in the crime that was taken into account for his not being in services of the respondent. Consequent upon his acquittal, he is entitled to reinstatement for the reason that his service was terminated on the basis of the conviction by operation of proviso to the statutory rules applicable to the situation. The question of back wages would be considered only if the respondents have taken action by way of disciplinary proceedings and the action was found to be unsustainable in law and he was unlawfully prevented from discharging the duties. In that context, his conduct becomes relevant. Each case requires to be considered in his own backdrops. In this case, since the petitioner had involved himself in a crime, though he was later acquitted, he had disabled himself from rendering the service on account of conviction and incarceration in jail. Under these circumstances, the petitioner is not entitled to payment of backwages. The learned Single Judge and the Division Bench have not committed any error of law warranting interference.
>
> The special leave petition is accordingly dismissed."

4. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖದಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತೋಲೆಯ ಕಂಡಿಕೆ 3ರ "ಆತನು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೂ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ" ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅದರ ಬದಲು ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಮರು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ:

" ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನನ್ನು ಪುನಃ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ವಜಾ ಆದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ದಿನಾಂಕದವರೆಗೆ ಬಾಕಿ ವೇತನ, ವೇತನ ಬಡ್ತಿ, ಸೇವೆ, ಪಿಂಚಣಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವನು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ (automatically) ಅರ್ಹನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಅದರ, ಮೇಲೆ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭ ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ವೇತನ ಇತ್ಯಾದಿ ಪಡೆಯಲು ಅವನು ಅರ್ಹನೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಅದರ, ಮೇಲೆ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಿರುವುದಿಲ್ಲ."

5. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಸದರಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಹಾಗೂ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ನೇಮಕಾತಿ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಕೋರಿದೆ.

ಪಿ.ಆರ್.931

ಕೆ.ಎಲ್, ಜಯರಾಮ್
ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-2,
ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣೆ ಇಲಾಖೆ,
(ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳು),